

ZADANIA I ROZWÓJ SŁUŻBY GEOLOGICZNEJ KOREAŃSKIEJ REPUBLIKI LUDOWO-DEMOKRATYCZNEJ

ZADANIA SŁUŻBY GEOLOGICZNEJ KRLD NA OBECNYM ETAPIE

Zwycięstwo Armii Radzieckiej na Dalekim Wschodzie w r. 1945 wyzwoliło naród koreański spod jarzma japońskiego imperializmu. Marzenia o pracy i życiu na wolnej ziemi, pracy tylko dla siebie, tylko dla swego narodowego państwa — urzeczywistniły się. Naród koreański z entuzjazmem i zapałem przystąpił do budowy nowego życia.

W pierwszych miesiącach po wyzwoleniu władza ludowa ogłosiła szereg ważnych dekretów, kierujących na nowe tory całe życie oswobodzonego kraju. Na mocy tych dekretów zostały upaństwowione wszystkie większe fabryki i zakłady przemysłowe, kolej, transport morski, rzeczny i samochodowy, banki, poczta oraz większe budowle irygacyjne. Przeprowadzona reforma rolna dała 720 tysiącom bezrolnych chłopów około 760 000 ha ziemi.

W ciągu pięciu lat twórczej pracy naród koreański może się poszczycić poważnymi sukcesami we wszystkich dziedzinach życia gospodarczego i kulturalnego, w szeregu rodzajów produkcji przekroczono poziom roku 1944.

Twórcza, pokojowa praca narodu została przerwana w r. 1950. Wojna przyniosła Korei olbrzymie nieszcześcia i straty. Zabrała setki tysięcy pełnych zapału i energii młodych ludzi; pozbawiła miliony mieszkańców dachu nad głową; w ruiny zamieniła kwitnące miasta i wsie.

Zniszczeniu uległo 8700 budynków przemysłowych, 600 000 domów mieszkalnych o powierzchni 28 miln. m², 5000 szkół, 1000 szpitali i ambulatoriów, 263 teatry i kina oraz tysiące innych instytucji kulturalno-bytowych.

Bezpośrednio po zakończeniu działań wojennych przystąpiono do odbudowy zniszczonej gospodarki narodowej. Z tym samym zapałem, sa-

mozaparcem i poświęceniem, z jakim broniono ojezyczny na froncie, zaczęto dźwigać kraj z ruin i zgłiszcz. Cały naród stanął do odbudowy. Wszystkie siły i środki zostały skoncentrowane w tym celu. Tempo odbudowy zniszczonej gospodarki zwiększa się dzięki szczodrej i bezinteresownej pomocy krajów Obozu Pokoju.

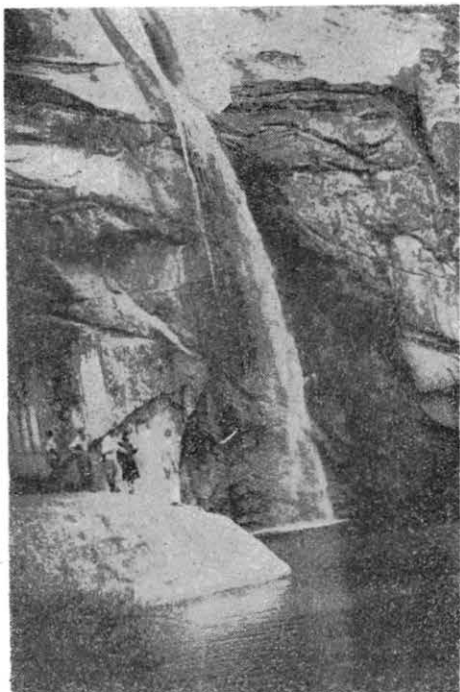
Z wymienionych wyżej liczb łatwo pojąć, jakie olbrzymie zadania związane z odbudową stanęły przed narodem koreańskim.

Najwyższe Zebranie Narodowe uchwaliło 23 kwietnia 1954 roku ustawę o trzyletnim planie odbudowy i rozwoju gospodarki narodowej KRLD na okres 1954-1956. Ustawa ta określa konkretne zadania poszczególnych gałęzi gospodarki narodowej w tym okresie. Dla przykładu podaję wyjątki ze wspomnianej ustawy:

Dla przemysłu węglowego: podnieść wydobycie węgla w r. 1956 do 4 mln. ton, tj. zwiększyć 5 do 6 razy w porównaniu do roku 1953 i osiągnąć stan przedwojennego roku 1949. Aby osiągnąć takie wydobycie, przewidziana jest odbudowa 32 kopalń (16 węgla brunatnego i 16 antracytu) i budowa trzech nowych kopalń. Specjalną uwagę ustawa zwraca na zlikwidowanie zacofania w dziedzinie prac geologiczno-poszukiwawczych.

Dla kopalnictwa rud i innych kopalin użytecznych: podnieść wydobycie rud w porównaniu do roku 1949: ołowiu 3,8-krotnie, cynku 2,7-krotnie, antymonu 3-krotnie oraz doprowadzić do przedwojennego poziomu produkcję koncentratów złota ze srebrzem i miedzi ze złotem. Zabezpieczyć gospodarkę narodową w niezbędnej ilości grafitu, magnezytu i innych kopalin. Przewidziany jest znaczny rozwój prac geologicznych, które mają zapewnić przyrost zasobów w przeliczeniu na czysty metal w okresie planu trzyletniego: miedzi — 45 000 ton, wolframu — 10 000 ton i żelaza 4 060 000.

Dla materiałów budowlanych: w porównaniu do roku 1949 podnieść produkcję cementu do 650 000 ton, tj. zwiększyć 1,2-krotnie, cegły do 722 miln. sztuk, czyli 16,3-krotnie, dachówek do 42 660 miln. sztuk i szkła okiennego do 1 665 000 m² itd.

Dla energetyki: odbudować wszystkie elektrownie wodne, które zapewnią ogólną moc do około 1 350 000 kilowatów równą w przybliżeniu produkowanej w roku 1949. Jednocześnie jest przewidziane wykonanie prac badawczych związanych z budową nowych elektrowni wodnych.

Dla przemysłu maszynowego: podnieść na koniec r. 1956 produkcję przemysłu budowy maszyn i obróbki metali do poziomu przewyższającego 2,5-krotnie poziom r. 1949.

Dla przemysłu chemicznego: podstawowym zadaniem jest odbudowa przemysłu nawozów sztucznych, doprowadzająca produkcję do 82 000 ton rocznie, oraz odbudowa zakładów produkujących kwas siarkowy, karbid, sodę, sodę kaustyczną i in. W celu zabezpieczenia przemysłu chemicznego w niezbędne surowce ustawa przewiduje przeprowadzenie odpowiednich prac geologicznych.

Przytoczone dane obrazują ogrom zadań stojących przed narodem koreańskim. Z zadań tych wynika dla geologii konieczność zabezpieczenia odbudowującej się gospodarki w niezbędne surowce, a liczne budowle w dokumentację geotechniczną i hydrogeologiczną.

ROZWÓJ BADAŃ I SŁUŻBY GEOLOGICZNEJ W KOREI PRZED WYZWOLENIEM*

Historię badań geologicznych Korei do roku 1945 można podzielić na trzy okresy: od czasów starożytnych do początków XIX wieku, od początków XIX wieku do roku 1902 i od roku 1902 do wyzwolenia w 1945 r.

Początki geologii, astronomii i nauk przyrodniczych we wschodniej Azji sięgają bardzo zamierzchłych czasów. Nauki te zaczęły się rozwijać znacznie wcześniej niż w Europie. Z czasów średniowiecza należy podkreślić badania No Sa Sina, który w swojej pracy „Tongguk — eczy — syngnam” (1482 r.) opisał ponad 50 minerałów występujących w złożach Korei. Praca ta była uzupełniona przez późniejszych autorów, jak: Li Chiang (1530), Mi czu Men (1669) i inni. Pod koniec pierwszego okresu żył i pracował uzdolniony koreański geograf Kim Deng Ho, który wykonał morfologiczną mapę Korei. Mapa ta nie straciła swej wartości do chwili obecnej.

Drugi okres charakteryzują krótkotrwałe i raczej przypadkowe prace podróżników-geografów od czasów „otwarcia” Korei dla cudzoziemców do rozpoczęcia bardziej systematycznych badań geologów japońskich.

Pierwszym geologiem, który odwiedził Koreę i pracował w niej w latach 1883-1884, był Niemiec Gottsche. Pracował on m. in. w rejonie Czosan-Wywon. Na podstawie zebranego przez siebie materiału paleontologicznego opracował występujące tu utwory kambru. Zebrany materiał w innych rejonach opracowali i wydali I. Roth (1886) i R. Schulz (1909).

W tym czasie angielski archeolog W. Gowlann zebrał materiał petrograficzny na drodze Seul-Pusan. Materiał ten opracował w r. 1891 T. Holland.

Z naukowców rosyjskich należy wymienić A. Łubiencowa (1895), E. Anerta (1897), W. Komarowa (1897), N. Garina-Michajłowskiego (1897). Z Japończyków pracowali w tym czasie Nisziwada (1891—1894) i Iszii (1900—1901).

* Według danych otrzymanych od prof. Pak Sen Uka wykładowcy na Wydziale Geologiczno-Górnicznym Politechniki w Phenjanie.

Trzeci okres wyróżnia się bardziej systematycznymi badaniami geologicznymi i powstaniem służby geologicznej w czasie okupacji japońskiej. Z powodu braku kadry geologów spośród Koreańczyków, których okupanci japońscy nie dopuszczali na wyższe uczelnie, większość prac badawczych wykonywali Japończycy.

Na początku XX wieku pracowali w Korei geolodzy B. Koto i H. Jabe. Opublikowane ich prace miały duże znaczenie dla późniejszych badań geologicznych półwyspu. Koto w szeregu swoich prac nasświetlił podstawowe zarysy budowy geologicznej Korei ze szczególnym uwzględnieniem tektoniki i petrografii.

H. Jabe opracował jurajską florę południowej części półwyspu i faunę paleozoiku okolic Phenjanu.

W czasie wojny rosyjsko-japońskiej (1904—1905) w Korei pracowała japońska ekspedycja geologiczna, której zadaniem było opracowanie złóż węgla i innych kopalin. W wyniku prac tej ekspedycji powstała przeglądowa mapa geologiczna Korei w skali 1 : 400 000 i mapa złóż minerałów użytecznych w skali 1 : 1 500 000 (1906 r.).

Z końcem 1905 r. przy rządzie Korei powstała organizacja geologiczno-poszukiwawcza. Do zakresu działalności tej organizacji kierowanej przez T. Ku Dziłbę i E. Tamurę wchodziło opracowanie złóż węgla, grafitu i żelaza. Wyniki tych badań zostały opublikowane w „Mineralogical Resources of Chosen“ (1910).

Po ostatecznym zagarnięciu Korei przez imperialistów japońskich (1910) rozpoczęto badania wszystkich złóż użytecznych. Pracami tymi w okresie 1911—1917 kierowali: S. Kawasaki, E. Tamura, E. Nakamura i H. Hukudzi. Wyniki prac z tego okresu były publikowane w „Mineralogical Resources of Chosen“.

Systematyczne badania geologii Korei datują się od założenia Koreańskiego Komitetu Geologicznego w roku 1918 i Instytutu Paliw Kopalnianych i Wzbogacania Rud w r. 1922.

Pracownicy Komitetu pod kierownictwem S. Kawasaki wykonali mapę geologiczną Korei w skali 1 : 1 000 000 (1927) i 21 arkuszy mapy w skali 1 : 50 000, z których dwa nie opublikowano do chwili obecnej.

Prace Komitetu Geologicznego były publikowane w językach japońskim i angielskim, między innymi w „Bulletin of the geological Survey of Chosen“, „Bulletin of the mineralogical Survey of Chosen“, „Mineralogical Resources of Chosen“.

W tym samym czasie Instytut Paliw Kopalnianych pod kierownictwem T. Sziraki i T. Iczimury przeprowadzał badania wszystkich głównych złóż minerałów użytecznych. Wyniki tych badań Instytutu, a zwłaszcza wyniki dotyczące złóż węgla, były publikowane od r. 1927 m. in. w „Report of the Geological Survey of Coal Field of Chosen“.

Poza wspomnianymi instytucjami, czynny udział w badaniach geologicznych Korei brali naukowcy pracujący na wyższych uczelniach.

Należy tu wymienić takich, jak: H. Jabe, T. Kobojaszi, S. Nakamura, Kim Czong Won, Pak Tong Kil i T. Kato.

ROZWÓJ BADAŃ I SŁUŻBY GEOLOGICZNEJ W KOREI PO WYZWOLENIU

Wyzwolona w r. 1945 północna Korea nie miała własnej służby geologicznej. Tymczasem gwałtownie rozwijający się przemysł i budownictwo postawiły przed geologią wielkie zadania. Ogromnych zadań przy jednoczesnych olbrzymich brakach kadrowych i technicznych oto stan, od którego zaczyna się działalność geologii wyzwolonej północnej Korei. Trudności te były przewyżnione dzięki ofiarności nielicznych pracowników koreańskiej geologii oraz dzięki braterskiej pomocy narodów Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej.

W r. 1948 rząd KRLD powołał do życia Zakład Geologii w Instytucie Górnicztwa przy Ministerstwie Przemysłu. W r. 1952 zakład ten zreorganizowano w Zarząd Geologii przy Ministerstwie Przemysłu Ciężkiego.

Na Pheniańskiej Politechnice im. Kim Czeka uruchomiono w r. 1947 Wydział Górniczo-Geologiczny, który rozpoczął szkolenie kadr geologów i górników.

Ogromne zniszczenia wyrządzone gospodarce narodowej KRLD w toku działań wojennych stawią przed narodem koreańskim konieczność wykonania olbrzymich prac w dziedzinie odbudowy kraju. Premier Kim Ir Sen na marcowym Plenum KC Partii Pracy (21 marca 1954 r.), mówiąc o zadaniach KRLD na obecnym etapie, stwierdził, że w ciągu 2—3 lat należy osiągnąć przedwojenny poziom gospodarki narodowej.

Odbudowujące się miasta, porty, fabryki, urządzenia hydroenergetyczne, drogi, mosty i tunele, czekają na dokumentację geotechniczną i hydrogeologiczną; kopalnie czekają na dokumentację złożową. Jest rzeczą oczywistą, że aby wykonać wszystkie te prace, koreańska służba geologiczna powinna dysponować niezbędną ilością odpowiednio wyszkolonej kadry i sprzętu technicznego.

Największe trudności koreańska służba geologiczna odczuwa w dziedzinie geologii inżynierskiej. Wzrost potrzeb na tym polu w porównaniu do czasów przedwojennych jest znacznie większy niż na odcinku geologii surowcowej, gdzie bogactwa mineralne Korei ze względu na ich dużą zasobność i odpowiednią jakość były już dawniej poznane w dużym zakresie.

Mimo dużej ilości prac dla odbudowy kraju szybko rozwija się również działalność naukowa, skupiająca się głównie na Politechnice im. Kim Czeka i Uniwersytecie im. Kim Ir Sena. Np. na Wydziale Górniczo-Geologicznym politechniki pracownicy Zakładu Geologii przeprowadzili po wyzwoleniu obszerne badania petrograficzne gór Pektusan, zebrali i opracowali pod kierownictwem Pak Sen Uka materiał do paleontologii i trzeciorzędowych utworów północno-wschodniej części Korei.